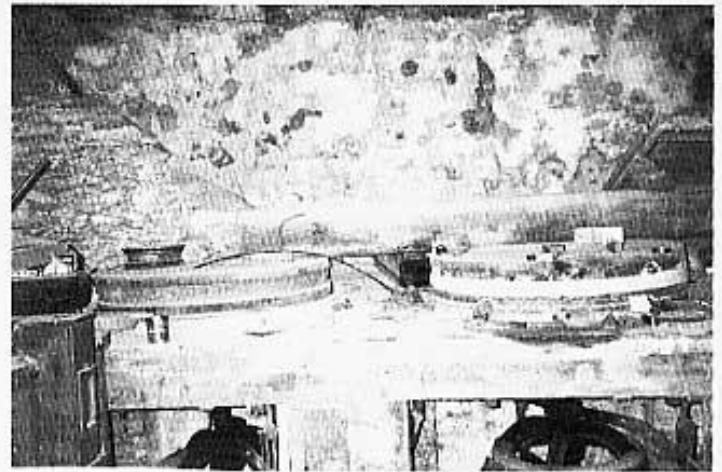

Turbina acoblada a l'eixida del cap.

Les dues moles.

mola la deixaven lliure tres o quatre mesos a l'any per moldre pinsos. La farinera es xuclava tota la feina, només molent pinsos ja no era rendible, per això, l'any 1968 va deixar de moldre.

José Pallarés va comprar un motor que funcionava amb gas pobre, tenia 9 CV, era d'un apotecari que tenia uns telars on ara és la Fonda Alicia. Va costar-li massa car i, malgrat que la seva potència era suficient per engegar els telars, no podia amb les dues moles, per tant fou un fracàs. En van comprar un altre de gas-oil, a darreries l'energia emprada era l'electricitat, però el motor desaparegué durant la guerra.

Dues basses enllaçades emmagatzemaven l'aigua, que procedent de l'assut del Batlle, els fornava una sèquia d'uns tres quilòmetres de llargària. Quan eren a curull, s'escapolia l'aigua pel trestellador esmentat quan parlàrem del molí de la Maria. Aquesta sèquia no parteix cap parcel·la, la qual cosa ens fa palès que la cons-

trucció fou anterior al repartiment de les terres. La netejava el moliner.

L'any 1900 els propietaris de les finques necessitades d'aigua parlaren amb Miguel Pallarés Ibàñez i arribaren a un acord per donar-los aigua de franc, essent que el molí n'anava sobrat.

L'assut que abastia la sèquia es troba baix del molí del Batlle. És més petit que el que hi ha davant del molí del l'Om, però construït amb notable perfecció. Se'n recorda Jaime de quan el corrent d'aigua el va malmetre i com el reparaven amb blocs de pedra tallada enllaçant-los amb gafes de ferro. Sembla mentida el fort que es fa i com aguanta el pas del temps.

D'aquest indret cal esmentar la paret, bastida per fer l'entrada d'aigua a la sèquia. És molt més alta que l'assut. Gravat a la pedra es poden veure: La següent inscripció, (31 1737), i una grafia que probablement és la senyal utilitzada per la cantera que va tallar les pedres. De cap manera pot ésser la data de construcció, ans

bé em fa pensar amb alguna reparació soferta posteriorment.

Els dies 8 i 9 d'octubre de 1921 l'aigua del riu saltava per dalt del pont. Va inundar tota la maquinària del molí. A hores d'ara encara s'hi troba baix els engranatges restes de la sorra

aportada. L'avi de Jaime va col·locar en la cuina unes manisetes per assenyalar el nivell (gairbé dos metres) atès per l'aigua.

B.Barberà.

Habitatge i cap separats per una escala.